

[Christmas Møller.]

ES

overfor Byraadet er øvet en Tvang, saaledes at Byraadet har truffet en Beslutning under Hensyn til denne Tvang, saa tror jeg, at Regeringen, hvilket Standpunkt man i øvrigt end maatte have til Foranstaltninger af denne Karakter, maa være klar over, at det er dens Opgave at beskytte den lovgivende Forsamling og at beskytte de kommunale Forsamlinger, saaledes at de kan træffe deres Afgørelser i fuld Frihed.

Jeg gaar naturligvis ud fra, at Socialministeren, naar han senere faar Ordet, paa egne og paa andre Ministres Vegne allerede vil kunne give det høje Ting Meddelelse om, hvad Ministeriet i denne Anledning har foretaget.

Naar dernæst det ærede Medlem Hr. Einer Jensen greb Sagen saaledes an, at han blot vilde lægge Skylden for, at der i hele den Situation, den økonomiske Udvikling har bragt os i, intet eller overordentlig lidet bliver foretaget, over paa ogsaa mit Parti, saa kan jeg maaske i store Træk nøjes med at henvise det ærede Medlem til de Betragtninger, der blev fremsat fra det konservative Folkeparti under den Før-Debat, kan jeg sige, som i Anledning af Forespørgselen fandt Sted inden første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Dér gjorde jeg paa mit Partis Vegne klart og tydeligt gældende, at det, det i en Situation som denne først og fremmest gjaldt om, var, at Regeringen var klar til at opfylde de Løfter, som denne Regering som Opposition i ganske særlig Grad havde givet. Jeg sagde videre, og vi fra konservativ Side har altid sagt dette, at vi meget godt kunde se, at det ikke kunde nytte her i det høje Ting, der er sammensat af 4 Mindretal, stædigt og uden nogen som helst Smidighed alene at holde paa sit eget, men vi har altid givet til Kende, at hvis man for at skaffe Beskæftigelse vilde gaa ind paa vore Tanker og Ideer, da vilde vi ogsaa stille os imødekommende overfor andre.

Og jeg vil da gerne videre sige, uden at jeg i øvrigt her ved denne Lejlighed skal søge tilbage til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Holstein rejste under et tidligere Punkt paa Dagsordenen — jeg eller en anden Repræsentant for mit Parti faar utvivlsomt Lejlighed til at svare det ærede Medlem, naar Debatten derom føres videre —, at det ærede Medlem og det høje Ting jo overhovedet ikke kan være i Tvivl om, at mit Parti paa Grundlag af hele den økonomiske Situation her i Landet allerede

meget tidligt har peget paa de alvorlige Forhold, vi arbejdede os ind i, og paa, at det var nødvendigt, at Regeringen foretog Foranstaltninger heroverfor.

Jeg har Lov til i saa Henseende at pege paa, at jeg under Finanslovens første Behandling i Aar (Sp. 301) klart og tydeligt angav, hvorledes Forholdene her i Landet, med et Indtægtsniveau paa omkring 100 og et Udgiftsniveau paa omkring 200 eller derover, førte os ind i økonomiske Tilstande, som i det lange Løb ikke kunde bæres, og hvis vi ser paa det Pristal, som blev offentliggjort i Gaar, ser vi jo i Virkeligheden denne Bevægelse fortsat; Januar-Pristallet 1931 viser, at Skatter og Kontingenter stadig holder sig paa samme Højde som for et halvt Aar siden, hvorimod de almindelige Varer, Levnedsmidler o. s. v. falder ikke ubetydeligt. Vi gjorde for vort Vedkommende opmærksom paa, at det vilde være nødvendigt, at Regeringen førte en økonomisk Politik, som baade søgte at beskytte Hjemmemarkedet og søgte at bringe os mest mulig Afsætning i andre Lande.

Nu bliver der sagt fra anden Side, at Regeringen har foreslaaet ikke saa lidt. Ja, hvis man skulde se paa, hvad Socialdemokratiet tidligere har ment, der skulde gøres, kan man jo nok sige, at det, som nu foreslaas, er overordentlig lidt, og nu, da baade det ærede Medlem Hr. Jønson og det ærede Medlem Hr. Clausager er til Stede, kan vi maaske faa virkelig Klarhed over; om det er et rigtigt Referat, der staar i „Ringsted Folketidende“ for i Gaar den 2. Februar af en Diskussion, der har fundet Sted mellem de to ærede Medlemmer; „Ringsted Folketidende“ vil jeg ikke kalde det mest paalidelige Organ, vi har her i Landet, men netop derfor tager jeg det paa denne Maade og spørger de to ærede Medlemmer. Det refereres paa den Maade, at det ærede Medlem Hr. Jønson

„fandt det nødvendigt at svare paa dette Spørgsmaal. Clausager ved jo godt, det skyldes, at vi ikke kan opnaa Enighed med de Radikale herom“

nemlig om at fremsætte et lignende Kriseforslag som det fra 1926.

Jeg synes virkelig det vilde være ganske interessant ogsaa set paa Baggrund af hele denne Debat, om det ærede Medlem Hr. Jønson har svaret saaledes, og om dette altsaa er Socialdemokratiets Stilling. Thi det er jo klart — det har den ærede foregaaende Taler fuldkommen Ret i —, at i denne Situation er Stillingen den, at de arbejdsløse i første Række har krævet Arbejde, og, som det saa mange Gange er